

FOLKETS DAGBLAD

Ansvarig utgivare Red. Arvid Olsson

Postgiro: 1389

Telefoner:

Postadress: Box 778, Stockholm 1

Redaktionen 10 87 99, 11 19 11

Politisk red. 10 87 92

Red.-sekr. 10 87 91

Distribution 52 10 42

Annonssavd. 10 87 55, 52 10 42

Prenumeration 52 10 42

Redaktion: Kl. N:a Kyrkogata 17, 4 tr.

Red.-sekr. Carl J. Bergström

Exp. och kassa: Pipersgatan 31, 1 tr.

Telefon 52 10 42

Prenumerations-, Kassa- och Annonsskontor, öppna 9—17, lördag och dag före helgdag 9—15

PRENUMERATIONSPRIS:

Helår	Kr. 37:—
Halvt år	» 19:—
Kvartal	» 9: 75
Månad	» 3: 50

ANNONSPRIS:

Vanliga annonser pr m/m	30 öre
Sammantr. o. off. möte pr m/m	20 »
Dödsannonser pr m/m	25 »
Födelse-, förlovnings-, vigsel- annonser	Kr. 3:—

Annonssorder och manus torde godhetsfullt adresseras till Annonssavdelningen, Box 778, Stockholm 1.

AB VALÖRTRYCK, STOCKHOLM 1944

Platsexpedition i GÖTEBORG

Korsgatan 11, 3 vån.

Tel. 17 55 51

Exp.-tid: 10—18

Platsexpedition i MALMÖ

Föreningsgatan 18

Exp.-tid: måndag	Kl. 19—21
torsdag	» 19—21
lördag	» 15—17

Den 18 mars

Finland — tungan på vågen

På våldsamheten och frenesin i västmakternas politiska offensiv mot Finland, sådan den numera även bedrives med den svenska regeringen och den likriktade svenska systempressen som villiga verktyg, kan man klart som på en manometerskala avläsa den oerhörda nödställdhet och fruktan för ett bakslag, som just nu kän-

ken hjälp skulle Finland ha att vänta från Sverige — eller från västmakterna via Sverige? Ha de välvisas svenska »rådgivarna» tänkt sig in i, vilket ohyggligt ansvar de ikläda sig genom sina »råd» och påtryckningsmanövrer? Inse de, att Sverige vore förpliktat att med hela sin vapenmakt och alla sina resurser ställa sig vid Finlands sida, om och när Stalin behagar bryta den nu så eftertraktade freden och förverkliga sina vittsyftande planer mot Norden? Inser det svenska folket denna konsekvens av våra myndigheters nuvarande ställningstagande?

Man talar om Finlands »förtvivlade läge»? Det vore mera på sin plats, att de bluffmakare, som kolporterar ut dylikt nonsens, sökte klargöra för Sveriges folk, att hela Nordens öde intimt beror av Tysklands och Finlands förmåga att hålla ut i striden. Sveriges liksom Finlands folk måste bringas till insikt om, att Finland blivit »tungan på vågen» i den stora ödeskampen, att de allierade icke ha ett jota intresse för Finlands framtid och välfärd, sedan de numera klart insett, att de icke kunna militärt besegra Tyskland med mindre än att Finland tvingas avfalla och Tysklands norra flank därmed rullas upp. Här är alltså hela detta världshistoriska problems kärnpunkt.

Det är i själva verket de västallierades ställning som f. n. är förtvivlad — icke minst i förhållande till Sovjet, vars aptit dagligen växer och vars krav och aspirationer i varje fall icke England längre har någon makt att stå emot. Om England också skulle önska göra det, så saknar USA varje vilja därtill. Var och en av de tre allierade nationerna för numera sin egen utrikespolitik. USA och Sovjet vägledes av det enda syftet att hugga för sig mesta möjliga på tredje och fjärde mans bekostnad. Tredje och fjärde man — det betyder här Storbritannien resp. Europa. Vad Storbritannien beträffar har det numera blott en förhoppning: att kunna rädda sig självt genom att

örda nödställdhet och fruktan för ett bakslag, som just nu kännetecknar stämningen på västmaktshåll i nuvarande situation.

I Sveriges helt efter den ryska och allierade taktpinnen piruerande press kommer denna iver och ängslan lika klart till uttryck — ehuru naturligtvis ofrivilligt. Samtidigt som man lägger ansiktet i ömsom bekymrade, ömsom hotfulla veck för att skrämma eller hyckla deltagande med Finland, så kan man omöjligt dölja den besvikelse och nervositet, som talar både ur och mellan raderna.

Våra journalistiska advokater för de allierades sak må tala aldrig så vitt och brett om Finlands »förtvivlade läge» — i grund och botten veta de så gott som allesammans, att det är en ren bluff de här föra till togs. För det första är Finlands militära läge bättre än det varit sedan århundraden. För det andra är det lögn, att Finland skulle bli »isolerat», i händelse det kommer att fortsätta kampen vid Tysklands sida. Isolerat blir det däremot fullständigt, om det bryter sig ut ur den europeiska gemenskapen och följer Sveriges välvisa »råd». Ty vil-

numera blott **en** förhoppning: att kunna rädda sig självt genom att slänga så stora bitar av Europa som möjligt i gapet på bolsjevismen. Balkan den ena dagen, Finland den andra, halva eller hela Polen, Baltikum och »Tjeckoslovakiet» den tredje o. s. v. Den dag Stalins trupper skulle stå vid Torne älv, komme Sverige att säljas lika billigt. Vi skulle då åläggas att foga oss i Sovjets »moderata» och »humana» krav (på exempelvis hela övre Norrland samt baser vid Öresund) som vederlag och syndabot för den »oneutrala» hjälp vi under vinterkriget och senare lämnat Finland och Tyskland (exempelvis transiteringen av en tysk division från Norge till Finland).

Nej, sanningen är enkel och klar — och det råder ~~intet~~ tvivel om att åtminstone Finlands folk och ansvariga ledning insett den: Först om Finland skulle kapitulera, kunna de allierade hoppas på en militär seger över axeln. Men en sådan seger betyder Nordens och hela Europas undergång — eller för att citera en norrlandstidning: **Europe safe for Russia**, Europa utlämnat åt bolsjevismens och sovjetimperialismens arméer. Men det kommer ej att gå så. Det blir inget nytt Sveaborg.